

det er ganske med Urette. Arbejdslønnen er i Virkeligheden ikke steget her i Landet i Forhold til den fænomenale Stigning i Produktpriserne, som har fundet Sted i Løbet af de sidste 3—4 Aar. Saa længe Arbejdslønnen ikke er steget i samme Forhold som Varepriserne, maa der virkelig gøres noget fra det offentlige Side for at raade Bod paa Nødtilstanden, der efterhaanden er blevet meget stor; i den 5te Krigsvinter vil der kræves langt større Tilskud fra Statens Side, langt større Dyrtidshjælp, end der er ydet i de foregaaende Aar. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at Dyrtidsloven forbedres og udvides saaledes, at Staten kommer til at prisregulere i langt større Omfang end nu, og at Kommunerne faar Lov til at prisregulere med $\frac{2}{3}$ Statstilskud, saaledes som de nu kun kan gøre for et begrænset Beløb efter Dyrtidslovens § 3. En saadan Udvidelse af Dyrtidslovgivningen er sikkert ganske nødvendig, hvis de mange arbejdsløse skal komme vel over Vinteren. Men vigtigere vil det være at skaffe Arbejde. Jeg er ganske enig med de Medlemmer, for øvrigt fra alle Sider, som har talt om, at der skal skaffes Arbejde, men jeg er forbavset over, at der gøres saa lidt derfor. Der snakkes overmaade meget derom, men det bliver ikke til noget, der er ikke sat nævneværdige offentlige Arbejder i Gang fra Statens Side det sidste Aar. De større Købstadkommuner har gjort, hvad de kunde, og har sat en Del Arbejder i Gang, men Staten har ikke gjort det.

Jeg kan desværre nævne nogle Tilfælde fra den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, som tydeligt viser dette. Opførelsen af den nye Havn ved Esbjerg blev vedtaget ved Lov af 30. April 1909, og der blev bevilget 7 737 000 Kr. til Arbejdet. Senere er der bevilget forskellige andre Beløb, nemlig 420 000 Kr. til en yderligere Udvidelse af Fiskerihavnen, 165 000 Kr. til Fiskepagningsbygninger og 380 000 Kr. til Paalægning af Fyld ved den nye Fiskerihavn, i alt 8 702 000 Kr. Alle disse Penge er bevilgede, men desværre endnu ikke brugte. Skønt Havnen skulde have været færdig til 1. April 1916, er der endnu store Arbejder at udføre, og af det bevilgede Beløb er der 2 550 000 Kr. tilbage; ærede Medlemmer vil se, at der paa Finansloven ikke staar opført mere end 10 000 Kr. til yderligere Udvidelse af Esbjerg Havn, det er altsaa den sidste Bevilling. Disse Penge vil ikke slaa til til Havnens Fuldførelse, den vil sikkert

komme op i 11 Millioner, ja, maaske 12 Mill. Kr., inden den bliver færdig. Jeg kan ikke undlade at spørge den højtærede Trafikminister, hvorfor disse Arbejder ikke er fuldførte; det er ganske meningsløst, at de Penge, der er bevilgede, ikke anvendes paa et Tidspunkt, hvor der er stor Arbejdsløshed. For en Del af Havnens Vedkommende, nemlig den nye Fiskerihavn, er Pengene imidlertid for saa vidt anvendte, som selve Havnebassinet blev færdigt til 1. November 1913. Havnen har altsaa til den 1. November i Aar ligget færdig i 5 Aar. Men den har ikke kunnet tages i Brug, skønt Esbjerg i den Tid har haft en meget rig Fiskeperiode, hvor man har haft haardt Brug for Havnen. Da man havde Havnebassinet færdigt, opdagede man nemlig, at der ikke var lagt Jernbanespor til Havnen. Først nu i Sommer er Jernbanesporene blevet lagt, og man har opført de nødvendige Fiskepakhuse. Det er i Virkeligheden et ganske uholdbart Forhold, at man graver flere Millioner ned i en Havn og lader den ligge gennem flere Aar, uden at den kan komme til Nytte. Det er en i ingen Henseende forsvarelig Statsøkonomi, den er uheldig for Staten og uheldig for Fiskerne. Jeg vil derfor henstille, at der nu endelig bliver sat stærkere Fart paa Arbejdet ved Esbjerg Havn. Den nye Trafikhavn er ikke paa langt nær færdig, og den vil neppe blive færdig før om et eller to Aar. Arbejdet er udliciteret til en Hovedentreprenør, og han har igen udliciteret det til en Underentreprenør, saavidt jeg ved en Hollænder, som ikke har villet gøre Arbejdet færdigt. Hollænderen har senere taget Arbejde i Malmø og arbejder trofast paa Havnearbejde der, men Arbejdet ved Esbjerg Havn bliver ikke færdigt. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at der tages alvorligt fat paa Hovedentreprenøren, saa at denne drives til at gøre Arbejdet færdigt. Naar en Mand indgaar Kontrakt med Staten, maa han opfylde sine Forpligtelser. Jeg ved naturligvis ikke, om der under den nuværende Situation kan foreligge formildende Omstændigheder, saa at der er Grund for Staten til at gaa ind paa andre Betingelser; i saa Fald maa det være Ministeriets Opgave at forhandle med Manden og faa Arbejdet i Gang.

Der er ogsaa andre Arbejder ved Esbjerg Havn, til hvilke der er bevilget Penge, som endnu ikke er anvendte. Da man i 1913 havde faaet den nye Fiskeri-